

Mesagerii lui Dumnezeu și limitele lor

Marti, 10 ianuarie 2006

Donald K. Short

Scopurile declarate ale lui Dumnezeu au fost încurcate în mintea oamenilor, de la speranțele deșarte ale Evei pentru primul ei născut și până în ziua de astăzi. Atât de des actorii de pe scena istoriei au fost legați la ochi față de lucruri pe care generațiile următoare le-au văzut cu mai multă claritate. Dovezile pentru o astfel de afirmație sunt atât de clare, încât generația prezentă ar putea începe să se întrebe care sunt lucrurile pe care nici ea nu le vede.

Înalta poziție de profet nu este nici ea o garanție pentru percepție sută la sută. "Profetul nu este făcut să înțeleagă deplin lucrurile descoperite lui," chiar dacă el a avut o mare dorință să le înțeleagă. Ucenicii, în legătură directă și zilnică cu Hristos, nu au înțeles solia. Când au fost trimiși să propovăduiască "s-a împlinit vremea și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocățiți-vă și credeți în evanghelie," ei nu îl puteau vedea pe Mesia decât ca un rege vremelnic. Chiar solia pe care o purtau se baza pe capitolul nouă din Daniel, dar ei nu puteau înțelege că "după șaizeci și două de săptămâni Unsul va fi stârpit" (Marcu 1,15; Daniel 9,26). Ochii lor se îndreptau spre deliciale unei împărății pământești.

Un raționament asemănător l-a făcut pe Ioan Botezătorul să ajungă la aceeași greșală. El nu a înțeles natura lucrării lui Hristos, așteptând ca națiunea iudaică să fie eliberată de cotropitorii ei imperiali.

Totuși, orbirea ucenicilor nu era fără leac. A venit ziua când și-au înțeles greșala, înțelegând că serviciul de la templu, jertfele și ritualul, trebuie să înceteze. Dar între blocajul lor mental și înțelegerea cerească se afla un Ghetsemani, o Golgota, un mormânt și o înviere. Membrii bisericii nou născute trebuiau să cunoască locul crucii în viața lor. Doar așa putea Hristos, în cuvinte șocante, să le deschidă urechile să audă ce spun Scripturile:

"O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii! Nu trebuia să suferă Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?' Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit în toate Scripturile ce era cu privire la El... 'Iată ce vă spuneam când eram încă cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în legea lui Moise, în proroci și în Psalmi.' Atunci le-a deschis mintea ca să înțeleagă Scripturile" (Luca 24,25-27.44.45).

Ucenicii nu erau singuri în această neînțelegere, căci și Pavel era în beznă, cu totul devotat unei idei greșite, până i s-a luminat mintea și i s-au deschis ochii. Studiase și el profețiile Vechiului Testament, dar adevărul ascuns în ele era dincolo de puterea lui de înțelegere. După ce a primit viziunea, a fost în stare să scrie Epistola către Evrei, arătând bisericii lucrarea lui Hristos în sanctuarul ceresc. Dacă ar fi înțeles acest lucru mai devreme, istoria bisericii primare ar fi fost cu totul alta.

Există un motiv serios pentru care Isus a început de la Moise, a continuat cu profeții și a adus pe ucenici până la perdeaua sfâșiată din templu. Toată viața națiunii iudaice se desfășura în jurul serviciilor de la templu. Și totuși, când a venit adevăratul Miel, nu a fost recunoscut. Serviciile de la templu ajunseseră un ritual, un scop în sine. Ceremoniile erau un gen rafinat de mântuire prin fapte. Participanții nu reușeau să vadă nevoile propriilor inimi și să înțeleagă urmarea păcatului oglindită în fiecare jertfă - moartea. Dar Hristos a dus pe ucenici dincolo de perdeaua ruptă, dându-le o viziune a lucrării Sale viitoare. Ei au prins o frântură din lucrarea Sa "la dreapta lui Dumnezeu."